

„OTÁZKY JAKO VÝZVA“

Vystupují různé otázky, na které není jednoduchá a tudyž „laciná“ odpověď a navíc jsou stále zřetelnější problémy, které si mnozí ani neuvědomujeme.

Tak za všechny aspoň krátký úryvek z dopisu, který byl jako moje odpověď na upřímné dotazy a k tomu pak i velké povzbuzení žít a pokračovat....

„Souhlasím s Vámi, že každý má právo na svůj názor i svou volbu, tedy i papež František nebo otec biskup a pokud to tak cítí, může svůj názor zveřejnit či medializovat. Současně však platí, že pokud je cokoliv stanovené jako dobrovolné, zahrnuje to v tomto ustanovení možnost volby ano nebo ne.

Je to podobné jako například při volbách. I přesto, že je autority doporučují, není nikdo vázán povinností se k nim dostavit a už vůbec ne povinností volit tu či onu politickou stranu. Proto nikdo není vázán ani tím, aby zveřejnil, koho případně volil. Toto je jediné zákonné stanovisko, které mají a musí všichni respektovat.

Snažím se rozumět oběma stranám a chápat důvody, proč tak činí a snaží se druhé přesvědčit, aby jednali podle nich. ANO - NE.

Kromě otázek s očkováním mě velmi trápí situace v naší katolické Církvi, jejíž jsem členem, a to ve způsobu stále silící liberalizace, kterou arcibiskup Karel Otčenášek, můj velký vzor, pojmenoval jako „vyprazdňování kříže“.

Je to často skryté, líbivé, plné humanismu, ale ve skutečnosti jen pomalé a plíživé pokračování působení Zlého v těch nejcitlivějších oblastech života a poslání křesťana - Kristovce, aby se osobně podílel na zpřítomňování Kristovy výkupné oběti, kterou svým obecným kněžstvím ze křtu koná ve spojení se svátostným kněžstvím vyvolených služebníků Božích - svátostných kněží, a to na odpuštění hříchů.

Velkým „urychlovačem“ tohoto postupujícího zla je především nutnost, nebo pak již i pohodlnost - účastnit se on-line, přes internet či TV a dlouhodobé oslabování prvků vlastní liturgie, které - v ekumenickém pohledu - nás přibližují. Bohužel však ne směrem k pravému vnímání katolického - svátostného kněžství, ale spíše k protestantskému bohoslužebnému pojetí.“

Jistě by bylo co dalšího zmínit, či řešit. Ale teď alespoň toto.

A na závěr odcituji slova kardinála Roberta Saraha, prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

„Říkají, že Církev už není věrohodná, není o ní slyšet v médiích. Je otřesená skandály pedofilie a homosexuality v duchovenstvu. Je potřeba ji nahradit, vytvořit znovu. Evangelní morálka je prý příliš náročná, usnadněme ji! Rozředme ji relativismem a laxismem. Zajímejme se především o sociální otázky. Katolické učení se do médií nehodí, pozměňme ho a přijměme globalistickou etiku OSN a genderovou ideologii. Učiňme tedy z církve lidskou a horizontální společnost, která bude mediálnější a lidovější!

Ale taková Církev nikoho nezajímá. Světu je k ničemu Církev, která nenabízí nic jiného, než odlesk svého vlastního image! Církev je totiž zajímavá pouze proto, že nám

zprostředkovává setkání s Ježíšem. Je legitimní pouze tím, že vyjevuje Boha. Bude-li Církev zavalena lidskými strukturami, zatemní Boží světlo, které z ní vyzařuje. Církev by měla být jako katedrála a neustále směřovat náš pohled k Bohu, jako věžička ukazující k nebi.“

Prožíváme zvláštní dobu postní. Hodně si toho musíme odepřít, přijímáme popelec a prožíváme liturgii doby postní. Že bychom, jak to půjde, skončili s tím duchovním omezováním?...

20.2. je liturgická památka svatých fatimských pasáček, Hyacinty a Františka Marto. Svěřuji vás do jejich přímluvy a každý den je u nás prosíme za dar zastavení zla koronaviru.

Velké požehnání vám všem, především nemocným, ale i těm, kdo zakouší strach, obavy.